

F. af vrede, af harm, af ilska. Hästen fnös. — 2) (fig. fam.) Yttra tecken af missgä. *Han f-ser vid allt. F. åt någon*, gifva honom sitt missnöje, sin fiendliga sinnesstämning tillkänna. — *Fnysande*, n. 4.

FNÖR, a. 2. (pop. o. fam.) Se *Fnurrig*, 2.

FNÖSKE, n. 4. (gam. *Fnioskur*) Antändningsämne, beredd af fnösksvampen, och som hastigt fattar eld, när en eldgnistia faller derpå, hvarföre det intill sednaste tider användts, för att dermed jemte eldstål och flinta tända eld.

FNÖSKSVAMP, m. 2. eller FNÖSKTICKA, f. 1. Ett slags svamp, som, beredd (då kallad *Fnöske*), brukas till antändning medelst stål och flinta, samt äf. allmänt användes till stillande af blödnung ur sår. Boletus igniarius.

FOCK, m. 2. Understa räseget på främsta masten af ett fartyg. — *Ss. F-hals, -stag, -vant*.

FOCK, m. 2. (bot.) Ett svampslägte, på ekstubbbar. *Dædalea*.

FOCKMAST, f. 5. Främsta masten på ett skepp, en brigg eller skonert.

FOCKMÄRS, m. 2. Märsen på en fockmast.

FOCKRÅ, f. 5. pl. — *rår*. Understa rån på förresningen af ett fartyg.

FOCUS, fokuss, m. pl. *foci*. (lat.; vetensk.) Se *Brännpunkt*. *Jfr. Ellips*, 2.

FODER, n. 5. I. (gamla ordet *Fodr*, *slida*, *balja*) 1) Det, hvaruti man till skydd förvarar något. Brukas i denna bem. nu sällan, utom i sammansättningen *Flaskfoder*. Man säger vanligen *Fodral*. — 2) Tyg eller pelsverk, som till skydd emot nötning eller för värme skull vidsys på undersidan af kläder. *Sätta f. under en rock. Köpa tyg till f.* — Ingår i flera sammansättningar, såsom: *Tyg-, Pels-, Siden-, Lärfodsoder*, m. m. — *Syn. Undertyg*. — 3) (utan plur.) Föda för kreatur. *Gifva f. åt boskapen. Detta grässlag ger godt f. åt kor. Anskaffa f. i fölt. F. för vintern.* Har sammansättningen *Vinterfoder*.

FODER, n. 5. II. Mått för våta varor = 360 kannor.

FODERAL, se *Fodral*.

FODERBETA, f. 1. (bot.) En art *Beta*, som håller mycket sockerämne. *Beta altissima*.

FODERBLECK, n. 5. Ett slags tunt, förtennt jernbleck.

FODERBRIST, f. 3. Brist på foder för boskap.

FODERGRÄS, n. 5. Grässlag, som är tjenligt till foder för boskap.

FODERHALM, m. sing. *Halm*, t. ex. af vicker, ärter, o. s. v., som begagnas till foder för boskap.

FODERHOLK, m. 2. (bot.) Benämning på skärmblad, när de äro små och fästade tätt intill blomfodret.

FODERHUS, n. 5. (föga brukl.) Se *Foderlada*.

FODERHÄCK, m. 2. Litet, utåt öppet, men med spjälor försedd förvaringsrum innanför spilta eller bås i stall eller fåhus, der fodret för kreaturen lägges, och hvarifrån de med munnen hämta det.

FODERHÄMTNING, f. 2. Anskaffande af foder för en trupps hästar. — *Syn. Fourragering*.

FODERHÄST, m. 2. Häst, bland dem, som det fordom ålåg allmogent att fodra för konungens behof.

FODERKISTA, f. 1. Se *Foderlär*.

FODERKNEKT, m. 2. Stalldräng, hvars befattning är att sörja för hästarnes fodring, m. m.

FODERKNIF, m. 2. pl. — *knifvar*. Se *Hackelseknif*.

FODERLADA, f. 1. Lada, hvaruti foder förvaras. Kallas så till skillnad ifrån *Sädeslada*.

FODERLÄR, m. 2. Stor lär eller kista i stall, hvaruti hafre förvaras.

FODERLÄRFT, n. 5. Sådant slags lärft, som begagnas till foder under kläder. — *Syn. Foderväf*.

FODERMAGASIN, n. 5. o. 5. Magasin, hvaruti foder förvaras, isynnerhet för hästarna vid ett kavalleri.

FODERMARSK, m. 5. Person vid ett kungligt stall, som har uppsigt öfver fodret.

FODERNÄT, n. 5. Nät, som brukas till förvarande af foder (isynnerhet hö) på resor.

FODERNÖT, n. 5. Se *Boskapskreatur*.

FODERPARKUM, födrpärkkum, n. sing. *Parkum*, som nyttjas till foder på kläder.

FODERPENNINGAR, m. 2. pl. *Penningar*, som användas eller äro anslagna till uppköp af foder för hästar.

FODERPOTATIS, m. 2. Ett slags stor, svampig och ihälig potatis, tjenlig till utfodring åt kreatur. — *Äfv. — potates*.

FODERPÅSE, m. 2. pl. — *påsar*. Liten påse, som medföres på resor och hvarur man låter hästarna äta hafre, sedan påsen blifvit på dem fastbunden öfver nosen.

FODERRISSEL, n. 5. Rissel eller såll, som i stall brukas att dermedelst rena hafre.

FODERSÅLL, n. 5. Se *Foderrissel*.

FODERSÄCK, m. 2. Säck, hvari hafre förvaras.

FODERTAFT, n. 5. Taft, som brukas till foder under kläder.

FODERTYG, n. 5. o. 5. 1) (5) Tyg, som begagnas eller blifvit begagnadt till foder under kläder. — 2) (5) Tyg, enkom dertill väfdt.

FODERVAGN, m. 2. Se *Fourragevagn*.

FODERVANNA, f. 1. Se *Stallvanna*.

FODERVERK, n. 5. Se *Pelsverk*.

FODERVICKER, m. 5. sing. Ett slags vicker, som är särdeles tjenlig till foder för boskap.

FODERVÄF, m. 2. sing. Se *Foderlärft*.

FODERVÄXT, f. 3. Växt, som är tjenlig till foder för kreatur.

FODRÅ, v. a. 1. 1) Sätta foder (bem. 2) på insidan af kläder, skodon, o. d. *F. en rock med siden i ärmarna*. — 2) Gifva foder (bem. 3) åt kreatur. *F. en häst med hö, hafre. F. stalloxarna med rosvor*. — 3) Se *Bekläda*, 2, c. och *Beslå*, 2.

FODRAL, n. 5. o. 5. (t. *Futteral*) Enkom gjord betäckning, vanligen af läder, till skydd för vissa persedlar emot dam, regn, o. s. v. Förvaringsbeklädnad. *Sticka en knif, en sax i dess f. Flöjten ligger i sitt f.* Bildar en mängd sammansättningar, såsom: *Knif-, Sax-, Kam-, Hatt-, Urfodral*, m. fl. — *Syn. Foder*.

FODRALMAKARE, m. 5. Handtvarkare, som förfärdigar alla slags fodraler, m. pl. d.

FODRANDE, n. 4. Handlingen, då man fodrar.

FODRING, f. 2. 1) Se *Fodrande*. — 2) Hvad som gifves kreatur till foder. Vanligare *Utfodring*. — 3) Hvad som blifvit satt till foder i skodon, o. d. *F. i skor, i stöftar*. — 3) Se *Beklädnad*, 2, o. *Beslag*, 1.

FOG, m. 2. I. 1) (snick. m. fl.) a) Stället, der två stycken af ett och samma arbete äro fogade. — *Syn. Fogning*. — b) Se *Fals*. — 2) (mur.) a) Mellanrummet emellan två byggnadsstycken (bjelkar o. d.), på det ställe, der de stöta tillsammans i murverket. — b) Det med kalk